

BOG

DET UBETYDELIGES FEST (/BOEGER/DET-UBETYDELIGES-FEST)

Af Milan Kundera (/forfattere/milan-kundera) (2015)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A51725948&fragment=content)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/det-ubetydeliges-fest) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/det-ubetydeliges-fest&title=Det%20ubetydeliges%20fest)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/det-](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/det-ubetydeliges-fest&status=Det%20ubetydeliges%20fest+http://litteratursiden.dk/boeger/det-ubetydeliges-fest)

[u=http://litteratursiden.dk/boeger/det-ubetydeliges-](http://litteratursiden.dk/boeger/det-ubetydeliges-fest&title=Det%20ubetydeliges%20fest)

[ubetydeliges-fest&status=Det ubetydeliges](http://litteratursiden.dk/boeger/det-ubetydeliges-fest)

[fest&title=Det ubetydeliges fest](http://litteratursiden.dk/boeger/det-ubetydeliges-fest))

[fest+http://litteratursiden.dk/boeger/det-ubetydeliges-fest](http://litteratursiden.dk/boeger/det-ubetydeliges-fest))

Fire venner krydser hinanden i Luxembourgshaven og i Paris' gader, de er alle mænd, alle en lille smule sølle. Alain tænker meget over unge kvinders navle. Charles er besat af Stalins vitser og en vis general Kalinin. Ramon føler sig utidssvarende. Caliban er en skuespiller uden publikum. Et cocktailparty bringer dem sammen igen og på sporet af det gode humør.

TAGS: [FILOSOFI \(/TAXONOMY/TERM/13731\)](#)

[GLÆDE \(/TAXONOMY/TERM/16139\)](#)

[LIVET \(/TAXONOMY/TERM/6482\)](#)

[TANKER \(/TAXONOMY/TERM/10404\)](#)

ANMELDELSE

04 jun.15

(/users/jens-hjollund)

Af Jens Hjøllund (/users/jens-hjollund)

Skribent

Milan Kundera hylder i 'Det ubetydeliges fest' latteren det gode humør og værdien af det ubetydelige. Den gamle mesterforfatters roman er på én gang vittig og legende, vis og dyb.

Det er altid med store og særlige forventninger, jeg åbner en ny roman af Milan Kundera.

Den nu 86-årige tjekkisk-franske forfatter havde ellers erklæret at hans forrige roman 'Uvidenheden', som udkom på dansk i 2001, også ville blive hans sidste – men sådan kom det heldigvis ikke til at gå!

Mest kendt er Kundera for 'Tilværelsens ulidelige lethed', en titel og et udsagn der har opnået næsten ikonagtig status. I den nye roman kredser Kundera igen om lethed, men i stedet for en stor, monumental sammenfatning af et langt

forfatterskab er 'Det ubetydeliges fest' en lille, legende og spøgende roman, der handler om latteren, det gode humør og værdien af det tilsyneladende ubetydelige.

Milan Kundera bygger ikke sit romanunivers op ved hjælp af plot, psykologi og realisme i gængs forstand. Suverænt og alvidende lader han fiktive karakterer, historiske personer og filosofiske referencer blande sig med hinanden og indgå på lige fod i historien om fire midaldrende mænd, der samtaler og diskuterer, mens de går gennem Luxembourghaven eller mødes på parisiske gader og caféer: Ramon, den let desillusionerede pensionist, der føler sig "utidssvarende". Charles, der lever af at arrangere cocktailparties og omgås med ideen om at skrive et stykke marionetteater. Hans medhjælper, den arbejdsløse skuespiller Caliban, og til sidst Alain der bearbejder store sår og ar i sit privatliv, imens han går og reflekterer over, hvorfor det er de unge kvinders blottede navle, der er blevet objektet for nutidens erotiske begær.

Som antydning er det umuligt at referere plottet i en Kundera-roman, hvor temaer, handlingstråde og personer blandes og indgår i skiftende konstellationer og belysninger. Det skal læses!

Romanens fire helte, (Kunderas udtryk) – eller måske snarere antihelte – er eftertænksomme men gennemsnitlige og anonyme eksistenser. Alt andet end de store "sandhedshelte" der har fået plads i historiebøgerne, og som også har en vis rolle at spille i romanen, bl.a. Stalin. For det meste er de fire herrer i dårligt humør men ikke desto mindre bestandig på jagt efter letheden, opdriften og latteren i forsøget på at punktere "de store sandheders alvor". En dimension der gang på gang sætter den patos, selvhøjtidelighed og narcissisme de konfronteres med i kritisk relief – eller udleverer til latteren!

I romanens optik kommer netop sansen og respekten for det ubetydelige og humoren til at fremstå som det nødvendige korrektiv til alle store og autoritative systemer, hvad enten de er politiske eller filosofiske, der vil tage patent på sandheden. Som det formuleres på romanens sidste sider – og måske som Kunderes litterære testamente – drejer det sig ikke om at udstå eller udholde letheden og det betydningsløse men om at genkende og acceptere det og ligefrem lære at elske det som selve tilværelsens essens: "Indånd det ubetydelige som omgiver os, det er nøglen til visdommen, det er nøglen til det gode humør..."

I sin meget anbefalelsesværdige essaysamling 'Romankunsten' fremsætter Milan Kundera sine tanker om den store europæiske romantradition som en unik kunstnerisk og eksistentiel erkendelsesform. Fra og med Cervantes 'Don Quijote' fremtræder verden i romanen som flertydig og relativ. Romanen er født af humorens ånd og skaber ifølge Kundera et imaginært rum, hvor ingen sidder inde med sandheden. Dens eneste vished er at eje uvishedens visdom – eller kunne man også tilføje: det ubetydeliges visdom.

Måske er Milan Kundera selv én af de sidste forvaltere af denne store tradition. I hvert fald én af de største.

Originally published by Jens Hjøllund, Litteratursiden.

BOGDETALJER

